

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Cuallado Martorell/Komisja

(Sprawa T-506/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Konkurs otwarty mający na celu utworzenie listy rezerwy kadrowej prawników lingwistów języka hiszpańskiego — Decyzja komisji konkursowej potwierdzająca negatywny wynik ostatniego egzaminu pisemnego i stwierdzająca niedopuszczenie do egzaminu ustnego — Artykuł 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego — Dopuszczalność skargi w pierwszej instancji — Obowiązek uzasadnienia — Odmowa przekazania skarżącej poprawionych egzaminów pisemnych — Dostęp do dokumentów)

(2016/C 027/33)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Eva Cuallado Martorell (Walencja, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat C. Pinto Cañón)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 18 września 2012 r., Cuallado Martorell/Komisja (F-96/09, Zb.Orz.SP, EU:F:2012:129).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 18 września 2012 r., Cuallado Martorell/Komisja (F-96/09, Zb.Orz.SP, EU:F:2012:129) zostaje uchylony, ponieważ stwierdza, że skarga jest niedopuszczalna w zakresie, w jakim ma na celu stwierdzenie nieważności decyzji odmownej w sprawie dopuszczenia skarżącej do egzaminu ustnego, a w rezultacie stwierdzenia nieważności listy rezerwy kadrowej.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Sprawa zostaje przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej celem ponownego rozpoznania.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – HK Intertrade/Rada

(Sprawy połączone T-159/13 i T-372/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Rozpoczęcie biegu terminu — Dopuszczalność — Prawo do bycia wysłuchanym — Obowiązek doręczenia — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Oczywisty błąd w ocenie)

(2016/C 027/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hongkong, Chiny) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor, adwokaci P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, N. Pilkington i D. Sellers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

W sprawie T-159/13 żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 71) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 55), a w sprawie T-372/14 żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 14 marca 2014 r. dotyczącej utrzymania w mocy podjętych wobec skarżącej środków ograniczających.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) HK Intertrade Co. Ltd pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2015 r. – Sarafraz/Rada

(Sprawa T-273/13) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenia wjazdu na terytorium Unii i przejazdu przez nie — Podstawa prawna — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do bycia wysłuchanym — Błąd w ocenie — Ne bis in idem — Wolność wypowiedzi — Wolność mediów — Wolność wyboru zawodu — Swobodny przepływ — Prawo własności)

(2016/C 027/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mohammad Sarafraz (Teheran, Iran) (przedstawiciele: początkowo adwokat T. Walter, następnie adwokaci J. M. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. L. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix i Á. de Elera-San Miguel Hurtado, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Stiftung Organisation Justice for Iran (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokat G. Pulles, następnie adwokat R. Marx)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2013/124/WPZiB z dnia 11 marca 2013 r. zmieniającej decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 68, s. 57); po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 206/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie wykonania art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 68, s. 9); po trzecie, decyzji Rady 2014/205/WPZiB z dnia 10 kwietnia 2014 r. zmieniającej decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 109, s. 25); po czwarte, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 371/2014 z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie wykonania art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 109, s. 9); po piąte, decyzji Rady (WPZiB) 2015/555 z dnia 7 kwietnia 2015 r. zmieniającej decyzję Rady 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 92, p. 91); oraz po szóste, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/548 z dnia 7 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 92, s. 1), w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego.